

Siivet Itämeren yllä

Meriharakka
kahlaajien alalahkosta
(uhanalaisluokitus: silmälläpidettävä)

kiljahteli astuessaan pitkissä punaisissa
sukissaan hyiseen rantaveteen
vain napatakseen itselleen osterin
pitkällä nokallaan

kun

itämeri roiski aaltojaan
ja nosteli kuohuvaa juhla juomaa
eli kuin viimeistä päivää

halusi kai vain unohtaa

ja

pilkkasiipi
mustalintujen sukua
(uhanalaisluokitus: vaarantunut)

lepäsi tutun katajikon varjossa,
tiesi paljon enemmän kuin kertoi.

Toisaalta

punasotka
sorsalintujen lahkosta
(uhanalaisluokitus: vaarantunut)

suunnitteli vain omaa muuttomatkaansa
ja piirsi pakkauslistaa rantahiekkaan
samalla kun keinutti muniaan
hylätyssä kasvomaskissa

ja poti enemmän sitoutumiskammoa
kuin huolta rehevästä merestä,

sillä omat kuviot kiinnostavat

yleensä eniten.

Ja

Itämeri jatkoi elämöintiään

ja emännöi häätöbileitään

(se oli ajautunut todella huonoon seuraan)

kuohujen keskellä

se kuitenkin

piti tukkimiehen kirjanpitoa

vähenevistä siivistä
Itämeren yllä.